

РОТАРИ

МЕСЕЧНО ИЗДАНИЕ

БРОЙ 1 / 1995 г.

В БЪЛГАРИЯ®

Това е Ротари!

България
без детски
паралич '95

90 години
ROTARY

Това е мястото
за Вашата реклама,
обява, съобщение.

РОТАРИ
В БЪЛГАРИЯ®

Тел. 032/ 225 082

Факс 032/ 228 770

Лични размисли

Струва ми се, че не беше толкова отдавна, когато започнах да пиша първия си материал по темата „Между приятели“. Ротарианската година отмина и скоро ще започнем отначало с ново ръководство и с нови цели. Сега е като че ли най-подходящият момент да погледнем назад и да видим какво сме постигнали през изминалите 12 месеца. Насочихме много усилия към единството на Ротари по света. Конференциите на приятелство, проведени под девиза на Ротари интернешънъл „Бъди приятел“, показаха единство в целите на клубове и дистрикти.

Решението от 1995 година на Съвещанието по правни въпроси да се преустрои Ротари по зони изведе на преден план единството на организацията в световен мащаб. На съвещанието също така бе изразена твърда позиция срещу каквато и да е форма на национална или регионална организационна структура, като същевременно се призна необходимостта от известна самостоятелност на нашите дистрикти и клубни лидери. Лично аз се опитах да направя колкото се може по-интернационален състав на членовете на комитетите и представителите на президента. Службата на Ротари към човечеството продължава с подчертано внимание към проблемите му. Изключително успешна беше седмицата „Ротари — прозорец към света“, в която взеха участие повече от 400 дистрикта. Проектът „Съкровищница на идеи на обществото“ получи широк отклик по време на тази чудесна демонстрация на връзките с обществото. Много клубове изпратиха оригинални и сполучливи идеи за служба на обществото, които ще станат известни на целия Ротари свят. Някои от тях ще бъдат обявени на конгреса в Ница през юни 1995 година, а за тях предстои още много да се говори и в бъдеще. Администрацията ни в Евънстън и по света претърпя много промени през годината. Хърбърт Пигман, след като внесе период на стабилност, ще се пенсионира на 30 юни като генерален секретар, а на 1 юли поста ще поеме Джефри Лардж, който е работил

камо секретар на Ротари интернешънъл в Англия и Ирландия в продължение на седем години, преди да заеме поста помощник-генерален секретар на Ротари интернешънъл миналия август, и е един много опитен администратор.

Ключова среща на годината беше Съвещанието по правни въпроси в Каракас, като след разискванията и предприетите там мерки бяха осъвременени изискванията на Ротари, а и бяха представени нови процедури. Постигнатото на съвещанието е посочено в доклада на комисията, учредена от мен, чиято задача е да проучи всичките му аспекти, а това бе и молбата на самите делегати. Този комитет много внимателно ще проучи колко често се свикват събрания, разпределението на делегатите и начините, по които се представят предложените юридически моменти. Несъмнено събирането на този съвет е скъпо струваща среща и ако предприемаме някакви промени, трябва да бъдем внимателни. Демокрацията винаги има цена!

И така, ротарианската година е към своя край. Мога само да добавя, че девизът „Бъди приятел“ намери израз в толкова много начинания тази година. Зная също така, че от всички неприятели неща, с които се занимаваме, той носи най-непреходен характер.

Юни 1995 г.

Бил Хънтли,
президент на Ротари интернешънъл
1994/95 г.

Бил Хънтли,
президент на РИ
1994/95 г.

Ротари в България

— възродено начало

Уважаеми читатели, скъпи ротарианци!

Пред Вас е първият брой на възобновеното списание „Ротари в България“. Развитието на Ротари движението в България и появата на нови клубове през последните години ни вдъхнаха увереност за необходимостта от това издание.

Знайте, че думите отлитат и се забравят, а написаното остава. Затова решихме, че нашето движение трябва да има свой печатен орган.

Високохуманните идеи и благородната мисия на Ротари движението заслужават да бъдат популяризирани, а българското общество трябва да научава повече за Ротари и онова, което правим за общото добруване на всички. Нека сторим това самите ние, защото ще го сторим най-добре.

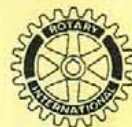
Списанието ще се прави за нас и от самите нас. Без нашата воля, добронамереност и интелект, без активното съдействие на всеки от нас, изданието не ще изпълни своето предназначение.

Ние сме тези, които ще му даваме живот, а на редакционния екип — и увереност в правилно избрания път.

Едно ново издание е като живо същество. То се нуждае от грижи и помощ, но най-вече му е необходима обич.

Поднасяме в ръцете Ви първия брой на нашето списание, с вярата, че му предстои добро бъдеще.

На всички Вас, български ротарианци, от сърце желаем „Добре дошли!“ в света на „Ротари в България“ и на добър път...!

Целта на Ротари

е да насърчава и поощрява идеала за служба на обществото и по-специално:

Първо: Увеличаване на запознанствата като благоприятна възможност за служба.

Второ: Високи етични стандарти в бизнеса и професията; признаване на достойнствата на всички полезни занятия; достойнствата на професията на всеки ротарианец като възможност да служи на обществото.

Трето: Прилагане на идеала за служба от всеки ротарианец в личния живот, бизнеса и в обществото.

Четвърто: Напредък в международното разбиране, добро воля и мир в света на бизнеса и професионализма, обединени от идеала за служба.

Редакционен екип:

Издател:

Наско Начев

Редактор:

Йордан Шишманов

Отговорен секретар:

Иван Млекаров

Набор и страниране:

Петя Манова

Маркетинг и реклама:

Диана Алдинова

Адрес:

Пловдив 4000,
ул. „Ц. Лавренов“ 10,
тел. 032/ 225 082,
факс 032/ 228 770

Това е Ротари!

Осигуряване на обществени услуги

- *Насърчаване на високи професионални стандарти*
- *Изграждане на международно доброжелателство*

Ротари е:

* Организация на бизнесмени и специалисти, обединени по целия свят, които осигуряват хуманитарна помощ, насърчават високоморалните норми във всички професии и помагат да се изградят доброжелателството и мирът по света.

* Зачита и признава всички политически и религиозни убеждения, индивидуални личностни качества, ако те не противоречат на обществените интереси; признава равностойността на всички раси.

* Спомага за напредъка на международното разбирателство, добрата воля и мира чрез една световна общност на лицата от деловите среди и професии, обединени от идеала за служба на обществото.

* Повече от един милион души от 25 000 Ротари клуба в 150 страни.

Всеки Ротари клуб се събира веднъж седмично, така че членовете му да могат да напреднат в достигането на целите на клуба и да се радват на своето сътрудничество.

Членството е чрез покана и е на базата на представители от всяка професия.

Системата на класификация осигурява богато разнообразие на общественото представяне.

Ротари интернешънъл е връзката на всички Ротари клубове по света

* В услуга на младежта чрез подпомагане на училища и различни младежки организации и чрез програми за професионално насочване.

* Възможности за специализация чрез повишаване на етичните и професионални норми в професионалния живот.

* Голямо разнообразие от културни проекти за околната среда. Как да се посрещнат специфичните нужди на обществеността.

* Повече от 11 000 сървиз клуба в повече от 150 страни за младежи от средни училища и такива между 18 и 29 години.

* Програма за ежегодното изпращане на повече от 7000 ученици от средно училища в чужбина за една учебна година или за ваканция.

* Наградите на Ротари за младежко вождество (RYLA), програма от семинари, конференции и лагери за разкриване и развитие на качества на добри граждани и водачи у младите хора.

* Световно обществено подпомагане, Ротари клуб в страна дарител, подпомага някой Ротари клуб в друга страна с работна ръка, капитали или техника за обществен проект.

* Фондацията „Ротари“, основана през 1917 година, която изразходва около 30 млн. щатски долара годишно за подпомагане на международното разбирателство чрез образователни и хуманитарни програми.

* 1000 международни стипендии годишно и интернационални награди на обменни начала за приблизително 1600 млади професионалисти и бизнесмени всяка година.

* Проекти за имунизация в развиващите се страни. Ротари се присъедини към международни здравни организации в огромните усилия да се изкорени детския паралич до 2000 година.

* Други здравни, както и свързани с развитието и изхранването проекти в развиващите се страни.

* Сътрудничество на Ротари клубове и райони със стотици международни благотворителни проекти годишно.

* Това е Ротари, това е българското ротарианство и то е толкова близко до българския национален дух и традиции!

Ротари сред един смутен свят

В двадесети век, макар че средствата за съобщения са стигнали до поразително съвършенство, светът е повече разкъсан, отколкото преди сто години. Митнически, валутни и идеологични презгради са се издигнали високо над човешкия ръст и хората вече не се виждат, а камо ли да се разбират помежду си. Изглежда, че колкото повече се развиват и засилват умствениите способности у човеците, толкова повече те се отдалечават едни от други.

Но ние сме поставени на тая земя, за да живеем, и ние желаем да живеем добре и изобилно. Нашето умствено превъзходство ще се превърне ли на средство за погубване на живота, или поне на неговото огорчаване и отравяне?

Хладният разсъдък обикновено изостря жаждата ни за повече блага, или поне за търсене на нашето право! Той довежда хората до стълкновение. Съзнателно, чувства са, които сближават хората.

Търсейки „своето право“ или дори „справедливост“, човек стига до аргументи, до спор с другите и тогава има нужда от трети фактор, който да отсъди, да отгаде право томува, комуто се следва. Между народите този трети фактор е войната. Разрешила ли е войната споровете между народите? Ще ги разреши ли?

Даже когато справедливостта е отгадена някому, тя пак остава най-малко следа от огорчение у другата страна.

Истинно трайни и истинно човечни са отношенията между хората, когато са диктувани не от разсъдък, не от правото и дори от справедливостта, но от чувството на братство, от братска благосклонност и добра воля.

Е добре, ротарианството се позовава

на тия благородни чувства у човека и чрез тях търси служба и сближаване между хора и народи.

Ето светът — разкъсан и враждуващ между себе си. Ето народ — вдигнат върху народ, търсещ своето право и своето жизнено пространство. Ротарианството групира хората с добра воля у всеки народ и търси през границите също такива хора в други народи за разбирателство, за сближение, за братимство.

Сред тоя смутен свят ротарианството зове човеци и народи към човечност и благосклонност едни към други.

На тая земя ние ще живеем или като братя, или никак, или поне няма да можем да живеем като човеци.

Цялата история на човечеството, тъжна и величествена, постепенно го е извлякла от мрака, мизерията и враждата към повече светлина и благосъстояние.

Време е да се спре враждата.

Ето защо Ротари е Rotary International, в неговата основа лежи догмата международност. Сближение, разбирателство, братимство. Всички ротарианци във всички страни са верни и предани синове на своето отечество, но те са убедени, че добре служат на своето отечество, като протегнат братски ръка на ротарианците от всички народи.

Тъй ротарианството е сила, която сближава, а не разединява, която култивира приятелството и братството между народите — синове на нашето общо семейство, човечеството.

Стоян Бочев,

„Ротари във България“ (бр. 2, 1940 г.)

Стоян Бочев,
редактор на
месечен преглед
„Ротари във
България“

Качественост

Ротари в България е започнал своето съществуване през 1933 година с основаването на клуба в София. Девет години след това със 33Д на съществуването на Ротари клубовете у нас бе сложен край. Но половин век по-късно Ротари в България възкръсна, из страната клубове възникват безпрепятствено, скоро страната ни ще бъде и дистрикт. А сега ето появява се пак и списанието на Ротари в България, на който клубовете от преди половин век са могли да се радват всичко на всичко една година: 1940/41.

От 1989 г. насам много и много неща в България започнаха да се „възстановяват“. Но изтеклите първи пет години след преломната 1989, които впрочем скоро ще станат шест, ни показаха, че да се „възстановява“, не било толкова проста работа, както почти всички ние бяхме мислили. Оказа се, че ние се събудихме след половинвековното „прекъсване“ в един нов, невероятно различен свят. И не стига да се постави някъде някакъв етикет „възстановено“, за да смятаме, че ние пак имаме онази действителност, каквато тя е била преди петдесетина години. Това несъмнено важи и за Ротари клубовете в България днес. Настоящото списание на „Ротари в България“ си поставя като основна задача да осигури все пак континуитета на „Ротари в България“ отпреди с „Ротари в България“ днес. Редакцията ще полага според възможностите си всички усилия да спомага за правилното разбиране на идеята на Ротари както между членството на клубовете, така и в обществото изобщо. Защото трябва тази проста, елементарна идея да бъде добре разбрана. А тя е:

идеята за служба, за полезност на обществото, на нацията, на държавата.

Всеки ротарианец, като го запитат, трябва да може с тази една дума да обясни същността на Ротари. А за да може да стори това, трябва действително тази идея за служба, за полезност на обществото да се проявява в съществуването на клубовете, в отношението на отделните ротарианци към народ и държава. За тази цел списанието едновременно ще изяснява и онагледява концепцията на Ротари и ще отразява дейността на Ротари клубовете в нашата страна, в съседните ни държави, а също и в по-далечна чужбина — защото днешният свят е в действителност много по-цялостен, отколкото предишният.

Една дейност, която списанието би могло да насърчава, е изнасянето на качествени беседи в нашите клубове. Много е желателно тези беседи да имат за предмет конкретните въпроси на нашата политика, икономика, обществена проблематика. Ако в нашите клубове се изнасят беседи (доклади) по животрептящи проблеми, ако те са съдържателни и едновременно сбити, кратки, списанието ни ще може да се превърне постепенно в един източник на полезна информация, ще може да казва и той, както трябва да може да казва всеки ротарианец: „Аз служа.“

Желанието ни е действително списанието, неговото издаване, да не бъде само една формалност, а от него да има реална полза.

Стефан Стоянов
Бочев — синът

Стефан Ст. Бочев,
Ротари клуб — София,
май 1995 г.

Семинар в Габрово

Деловият
президиум

На 7 и 8 април в Габрово се проведе редовният годишен ротариански семинар PETS (President Elect Seminar). Това са изключително необходими и рационални събирания, при които новоизбраните бордове на Ротари клубовете от страната заедно с дистрикт гуверньора обсъждат бъдещата си работа през ротарианската година.

Лошото време попречи за присъствието на семинара на нашите приятели от Русе. Поради обявеното там бедствено положение те не успяха да присъ-

знат.

Срещите бяха ръководени от г-н Джон Цифлакос, дистрикт гуверньор на дистрикт 2480 за 1994/95 г. Като гост присъства и г-н Ерик Гербер от Цюрих. Той бе в нашата страна във връзка с подготовката на проекта „България без детски паралич“.

Г-н Цифлакос припомни основните задължения на президентите и секретарите на клубовете през предстоящата ротарианска година.

Г-н Гербер запозна присъстващите с програмата „Полио плюс“ и изпълнението ѝ в световен мащаб. Г-н Калчо Хинов — представител на Ротари интернешънъл за България, постави конкретните задачи на всеки клуб за подпомагане на Министерството на здравеопазването при провеждането на имунизационната кампания.

Обсъдена бе и необходимостта от създаване на печатен орган на ротарианското движение в България. Присъстващите единодушно подкрепиха предложението издаването на такова списание да бъде възложено на г-н Наско Начев — главен редактор на престижното финансово списание „Банки Инвестиции Пари“.

Участниците
в семинара

Как бяха доставени в България хладилните чанти*

Двете спасителни розови капчици

В началото на месец април, седмица преди официалното започване на националната ваксинационна кампания срещу детския паралич, в София се случи следното. Г-н Калчо Хинов, бившият президент на Ротари клуб — София, ръководещ националния комитет „България без детски паралич“ и натоварен да координира цялата кампания, научава, че хладилните чанти, с които полиоваксината трябва да се разпространява в България, няма да пристигнат навреме.

Трябва да се реагира незабавно и г-н Хинов го прави. На 5 април той отправя молба за помощ до своите приятели от Солун. Консултът на България и бившият губернор на Ротари г-н Апостолидис поръчват веднага 700 хладилни чанти. На 6 април призори, 24 часа преди официалното откриване на кампанията от президента г-р Желев, бившият радиоспезиател Калчо Хинов предприема едно по-особено предизвикателство: осъществява без почивка (за по-малко от 24 часа) маршрута София—Солун—София, като лично докарва 700-те хладилни чанти.

Благодарение на познанствата си и проявеното разбиране от страна на миничари и полицаи Калчо Хинов успява да преодолее без проблем огромните опашки от чакащи на границата камиони и се завръща в София посреднощ. Там той се свързва с ген. Николов, шеф на Гражданска отбрана, своевременно предупреден от друг член на Ротари в София, г-н Боян Попов. За по-малко от 12 часа хладилните чанти са доставени в 28 регионални центъра в цялата страна. В понеделник — 10. 04. — деня, в който започва същинската ваксинация, екипи от МЗ вече са доставили ваксината във всички градове (дори и в най-отдалечените).

Същия ден при посещение в Ардино, в Родопите, бившият губернор на Ротари интернешънъл — г-н Марио Грасси, президент на комитета „Полио плюс“ за Централна и Източна

Европа, можа да установи, че кампанията МЕКАКАР протича нормално и с пълна сила.

По време на сбирката на Националния комитет, проведена на 21. 04., МЗ съобщава, че общо за територията на България са ваксинирани 486 165 деца, което представлява 88.5 % от общия брой деца (определени за ваксиниране 525 900).

Калчо Хинов благодари на българските ротарианци за тяхното участие и подпомагане на кампанията и добави: „Наш дълг на ротарианци е да работим за обществото, без да търсим лична изгода от това. Благодарение на Ротари интернешънъл ние направихме благороден жест в името на нашите деца!“

Цюрих, Швейцария

Ричард Франко,
ръководител на информационна служба
на Ротари интернешънъл
за Европа и Африка/

*Материалът бе предоставен от г-н Франко специално за списание „Ротари в България“

Г-н Марио Грасси при посещението в Ардино

Проект „България без детски паралич '95 г.“

PolioPlus

Заседание
на
Националния
инициативен
комитет

Откриване на
имунизационната
кампания в
гр. Сливен от
президента на
Република
България д-р Желю
Желев

В България съществува планово имунизиране от няколко десетилетия, организирано и провеждано от Министерството на здравеопазването, включително и срещу детския паралич. Но като страна на основния път за миграция на хора от Азия към Европа тя винаги е била заплашена от възникване на огнища на това заболяване. Особено застрашени са така наречените „рискови групи деца“. През 1991 г., по време на епидемичния взрив от детски паралич

в региона на Сливен, представители на тогавашното правителство се обърнаха към Ротари клуб — София, за съдействие. След неговата интервенция Ротари интернешънъл отпусна безплатно 40 000 ваксини на Министерството на здравеопазването чрез УНИЦЕФ. Това даде повод на Ротари клубовете в България да активизират работата си по програмата „Полио плюс“. Представителят на комитета по програмата за Европа д-р Марио Грасси организира семинар в София и впечатлен от големия интерес, реши да предложи включването на България в програмата на Ротари интернешънъл. Той и българските ротарианци започнаха консултации с политическите сили, представени в 37-ото народно събрание, президентството, Министерство на здравеопазването и обществени организации. Бе изграден Национален инициативен комитет. От август 1994 г. комитетът се превърна в Национална комисия по проект „България без детски паралич“, като съставът беше разширен. Беше постигнат пълен консенсус

Д-р Ж. Желев с д-р Марио Граси, ексгубернор на РИ, и г-н Калчо Хинов — представител на РИ за България, по време на откриване на кампанията

на обществените интереси в името на българските деца. Президентът на Република България д-р Желю Желев даде съгласието си да бъде патрон на кампанията.

Направено бе предложение до Ротари фондацията и на 18. 11. 1994 г. бе утвърден проектът и финансирането му. Отпуснати бяха ваксини, хладилни чанти и обзавеждане за Националната лаборатория за борба с детския паралич. На конференцията на Световната здравна организация, УНИЦЕФ и Ротари интернешънъл в Анкара на 29—30 януари 1995 г. беше обявена официално кампанията МЕКАКАР (средиземноморски, кавказки и централноазиатски републики) за организиране на национални имунизационни дни през 1995 г., като в 18 страни бяха ваксинирани 70 милиона деца. Денят на здравето — 7 април, беше обявен за Международен ден за борба с детския паралич. Благодарение на усилията на Ротари интернешънъл, Министерството на здравеопазването и националната комисия България беше включена в кампанията МЕКАКАР, а проектът „България без детски паралич 1995 г.“ — като водещ за Европа.

От този момент започна планирането, организацията и изпълнителната работа по проекта с етапи: социална мобилизация, имунизация и заключителен.

МС на Република България излезе със специално решение, с което утвърди кампанията.

По време на кампанията бяха двукратно имунизирани всички деца от 3 месеца до 6 години. За национални имунизационни дни бяха определени:

I етап — 10, 11, 12, 15 април 1995 г.

II етап — 15, 16, 17, 20 май 1995 г.

Официалното откриване на кампанията стана на 7 април в Сливен. На 8 април се проведе детски празник в 28-те бивши окръжни градове на страната с цел пропагандиране на идеята за всеобхватно имунизирание на децата.

В организацията на проекта у нас най-дейно участие взеха Министерството на здравеопазването и лично д-р Мими Виткова — ръководило и реализирало кампанията и Ротари клубовете в България, депутати от всички парламентарни групи, представени в парламента, канцеларията на президентството, отдел „Местна администрация и регионална политика“ на Министерския съвет и Агенцията за чуж-

дестранна помощ, Българският червен кръст, Съюзът за закрила на децата, Българският лекарски съюз, Демократичният съюз на жените, Българският женски съюз, Съюзът на българските автомобилисти, различните ромски организации, Българската национална телевизия, Българското национално радио, вестниците с най-голям тираж, общественици и др.

На 31. 05. 1995 г. на организирано от МЗ, СГО и Ротари интернешънъл тържество пред НДК — София, имунизационната кампания бе закрыта.

Представители на Националния инициативен комитет обсъждат с президента д-р Ж. Желев резултатите от имунизационната кампания

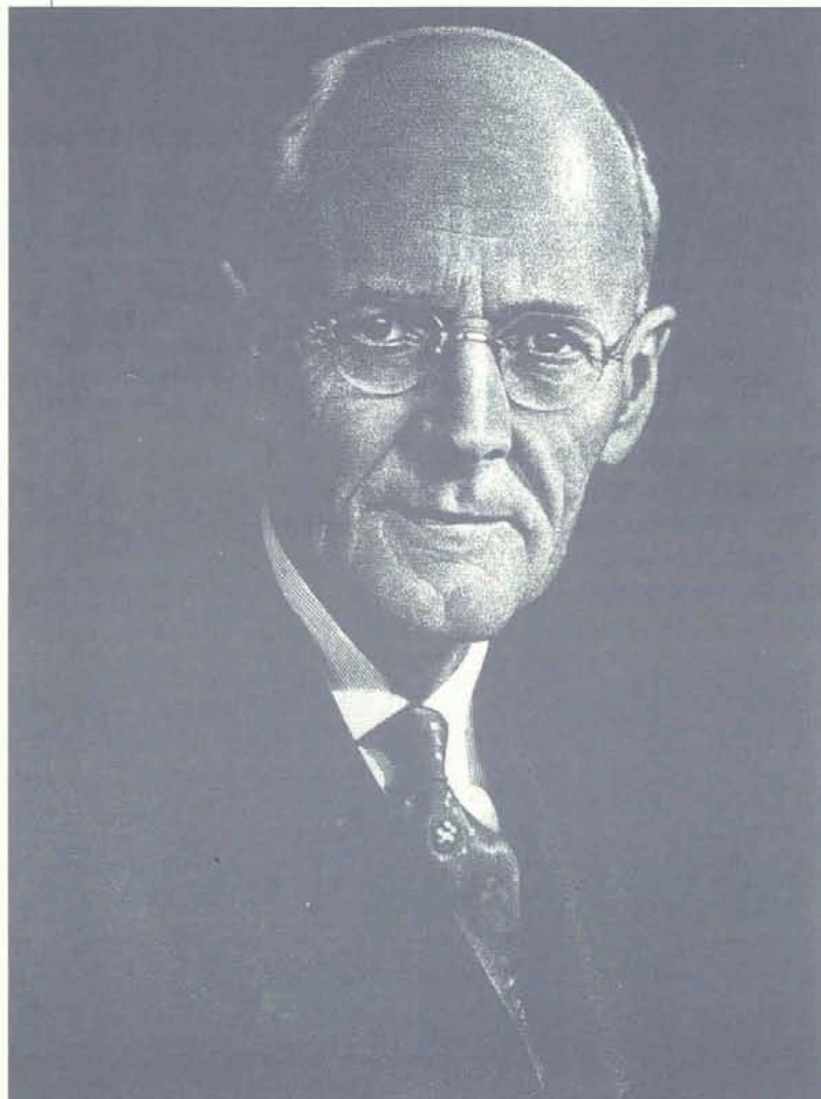
Г-н Калчо Хинов връчва на д-р Мими Виткова — министър на здравеопазването, първата от 1800-те благодарствени грамоти за активно участие в кампанията

„Светът непрекъснато се променя, ние трябва да имаме готовност да се променяме заедно с него. Историята на Ротари ще трябва да се пише отново и отново...“

Пол Харис

История на Ротари

Пол Харис — основател на Ротари

Често питали Пол Харис дали в онзи студен зимен ден, в който той основал Ротари, е мислил, че то ще прерасне в световно движение. Най-добрият отговор на този въпрос са може би думите му, казани по случай годишнина на Ротари малко преди смъртта му, на 27 януари 1947 година. „Не, през 1905 г. не виждах такова бъдеще. Когато човек засажда нищо не обещаваща фиданка в ранна пролет, може ли да е сигурен, че от нея ще израсне здраво дърво? Може ли да е сигурен в това и да не се съобразява с капризите на времето и с благоразположението на съдбата? Едва след като види първата пъпка, едва тогава може да мисли за бъдещата сянка.“

Ротарианското движение се е родило на 23 февруари 1905 година, когато Пол Харис, тогава млад юрист, който се чувствал самотен в разрастващия се Чикаго, Илинойс, САЩ, се срещнал с трима приятели, с които да обсъди една своя идея. Приятелите били Силвестър Шил, търговец на възлища, Густавус Е. Лоер, минен инженер, и Хирам Шори от шивашкия бизнес. Те се срещнали в офиса на Лоер (711 стая) в сградата Unity Building. (За 80-годишнината на Ротари офисът бе възстановен и мебелиран с офисоборудване от онова време от членове на Ротари от Чикаго и бе посещаван от членове на Ротари и техните семейства

от целия свят до събарянето на сградата през 1989. Сега се обмисля намирането на ново помещение, където да се изложи този офис. Идеята на Пол била бизнесмените да се събират периодично в името на приятелството и да разширяват кръга си от познанства в света на бизнеса и професионализма.

В спора се родила идеята да се създаде мъжки клуб, в който да членуват по един представител на всеки бизнес и професия. Било решено всяка следваща сбирка да предоставя възможност на членовете да се запознават с призванията на колегите си и да представят своя бизнес, а седмичните сбирки да стават на територията на отделните бизнеси, които се редуват. Това редуване било с цел да запознава всеки един от членовете с професията на другия. И оттогава названието Ротари („rotary“ — въртящ).

Четиримата основатели са от американски, германски, шведски и ирландски произход и като продукт на американската тогавашна действителност се оказват подходящите родители на създаденото от тях движение.

След присъединяването на петия член — Хари Разгълс — групата започва официално да се нарича Ротари клуб от Чикаго. Първият списък (1905) представя тридесет членове и Силвестър Шиел като президент; Уил Йенсън — брокер недвижими имоти — секретар; Ръгълс — касиер, и доктор Уил Неф, зъболекар, като официален представител. Пол Харис отказвал какъвто и да е пост в клуба и става негов президент едва две години по-късно. Ръгълс бил човекът, превърнал хоровото пеене в навик, който се практикува и до днес на сбирки на Ротари.

Новината за новата организация се разнесла бързо. Скоро броят на членовете нараснал толкова много, че срещите на територията на отделните бизнеси се оказала неудачна и те започнали да се срещат всяка седмица в ресторанти и хотели.

Чикагският клуб в представите на Пол Харис никога не е бил самоцелна организация, която да насърчава единствено бизнеса между своите членове. Още от самото начало той е виждал своята идея, превъплътена в по-широки социални изяви, засягащи цялото общество. Първата такава инициатива била реализирана през 1907 година — в Чикаго се открива обществена придобивка — зала за обществен отгих в бли-

зост до City Hall.

Три години след основаването на чикагския клуб бил сформиран втори такъв в Сан Франциско, Калифорния. На следващата година били сформирани още три такива клуба. През 1910 година броят на клубовете на територията на САЩ достигнал 16, а членовете — 1500.

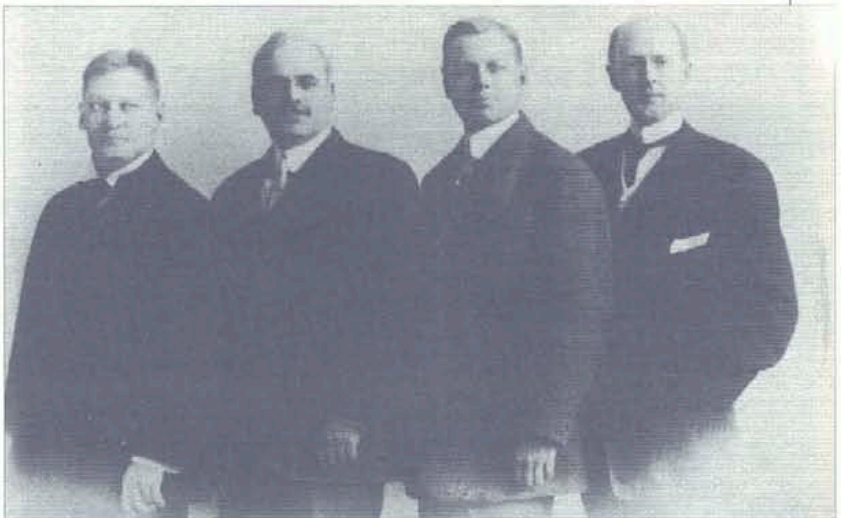
През 1910 година Ротари свиква първия си конгрес в Чикаго и шестнадесетте клуба се обединяват като Национална асоциация на клубовете Ротари. Пол Харис е избран за президент на асоциацията, а Чесли Пери, който е член на клуба в Чикаго от 1908 година, е избран за секретар и остава на този пост до пенсионирането си през 1942 година. Елмер Рич е първият касиер, а Руфус Чапен е заемал този пост от 1912 г. до смъртта си през 1945 година.

Идеалът на Ротари започва да се оформя през този начален период, когато Артър Фредерик Шелдон става член на чикагския клуб. Като човек, който преподава новата наука Изкуството да се привличат клиенти, той е убеден, че на бизнеса трябва да се гледа като на средство, което служи на обществото, и на първия конгрес на Ротари през 1910 година той цитира фразата: „Този, който служи на събратията си, той

Четиристранен тест за онова, което мислим, казваме или правим

1. Това ли е истината?
2. Справедливо ли е спрямо Всички, които засяга?
3. Ще създаде ли това доброжелателство и по-добри приятелства?
4. Ще бъде ли от полза за Всички, които засяга?

Първите четирима ротарианци (от ляво на дясно): Густавус Е. Лоер, Силвестър Шиел, Хирам Шори, Пол Харис — основател

печели най-много.“ Следващата година Франк Колинс, един от първите лидери на Ротари от Миннеаполис, Минесота, също говори за това, колко важно е да се служи на другите, и представя идеята, че един клуб трябва да е изграден на принципа „Не бъди егоисти-

чен в делата си“. Променени като „Този, който служи най-добре, той печели“ и „Служи над собствените си интереси“, те биват бързо възприети от всички ротарианци и стават девиз върху клубните емблеми на Ротари. Официално са провъзгласени за мото на конгреса през 1950 година в Детройт, Мичиган. През 1989 година законодателният съвет решава, че девизът на Ротари интернешънъл ще е „Service Above Self“ — „Служи над собствените си интереси“.

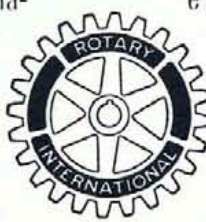
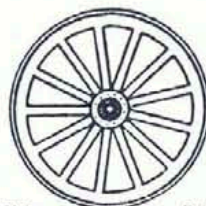
Първият опит на Пол Харис да учреди клуб извън границите на САЩ е в Манитоба, Канада, където след няколко неуспешни опита клубът бива сформиран през 1911 година. Този клуб става международен. През 1911 година се ражда „The National Rotarian“, който е преговестник на The Rotarian magazine — официално издание на Ротари.

По-късно същата година Пол се свързва с Харви Уилър от Бостън, Масачузетс, който има бизнес с хавлиени изделия в Англия, с намерения да учреди клуб в Лондон. Скоро след това Фредерик Шелдън и Смит организират клубове в Лондон и Манчестер.

Същата тази година за свое най-голямо учудване Пол научава, че клуб Ротари вече съществува в Дъблин, Ирландия, и е основан през март, 1911 година. Фактът, че Стюарт Морпън, бивш ротарианец от Сан Франциско, е заминал за Ирландия и там е сформирал клубове в Дъблин и Белфаст, обяснява тази мистерия. Пол моли Морпън да продължи тази своя организационна дейност и по-късно клубове биват сформирани в Глазгоу и Единбург — Шотландия, и на други места във Великобритания.

Веднъж преминало Атлантика, движението бързо се разраства, в резултат на което на конгреса в Duluth, Минесота, през 1912 година организацията вече се нарича Международна асоциация на клубовете Ротари и по-късно през 1922 името ѝ бива съкратено на Ротари интернешънъл. Първият президент неамериканец е Лесли Пиджън от Канада и е избран на конгреса в Атланта през 1917 година.

Първата емблема на Ротари е обикновено колело на каруца в мо-

мент на движение като символ на „цивилизация и движение“. Идеята е на гравьора Монтаг Бийър, член на чикагския клуб, и повечето останали клубове възприемат колелото в един или друг вариант. Едва през 1922 година било решено да се възложи изработването на емблема, която да е само една и еднаква за всички ротарианци.

Съответно през 1923 година зъбчатото колело с 24 зъбеца и шест спици се възприема за символ, като се добавя и ключ на оста, за да покаже, че колелото е в движение, а не в застой. На конгреса в Далас, Тексас, през 1929 година е представено

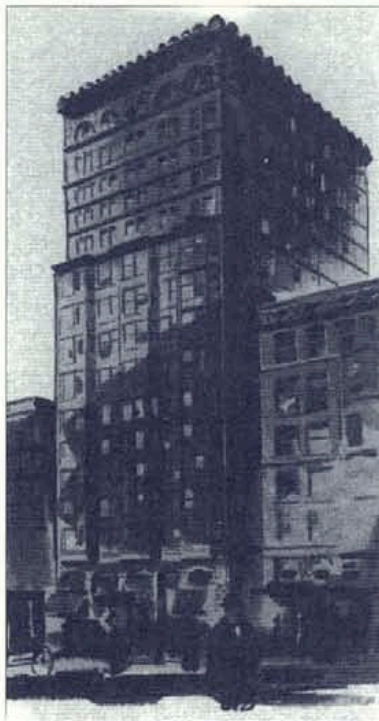
официалното описание на емблемата. Кралското синьо и златно са избрани за официални цветове на Ротари, а флагът на Ротари е решено да е бял с колелото, изобразено в средата. И до днес, поставен на ревера, този знак отличава всички ротарианци по света.

Първият Ротари клуб в страна, в която не се говори английски, е сформиран през 1916 година в Хавана, Куба. И така Ротари започва да преодолява не само национални граници, но и езикови бариери. Ротари става наистина световна организация след 1920 г., когато движението достига до Южна и Централна Америка, Африка, Австралия и Азия. Тази широка подкрепа удостоверява универсалността на организацията, доказвайки, че принципите ѝ са жизнени и допринасят за превъзможване на различията в расите, цвета, вероизповеданието, езика и географското разположение.

Двадесетте години са години на предизвикателство, на развитие, на вълнения, а годината 1926 е забележителна с това, че Ротари клуб — Лондон, Англия, дава своя значителен принос към движението. Двама от членовете на Ротари, а това били Сидни Паскал, който по-късно става председател на международния Ротари (1931/32 г.) и Вивиън Картър, който тогава е секретар на Асоциацията на клубовете Ротари във Великобритания и Ирландия, по време на своята разходка из Съри Хилс една съботна сутрин в разговор стигнали до идеята за план за цели и постижения. Те решили усилията да се насочат в

Сградата Unity Building в Чикаго, където на 23. 02. 1905 г. е основан първият Ротари клуб

четири насоки — за вътрешна служба, за професионална служба, за благотворителна служба и за международна служба.

Новата идея бива широко обсъждана и представена на конгреса в Остенде, Белгия, през 1927 година и след приемането ѝ четирите насоки, по-късно приети да се наричат „авеню“-та за служба, стават част от програмата на Ротари и са валидни и днес.

Движението Ротари поставя също така основите на други световноизвестни организации като Международно общество на децата инвалиди, основано през 1922 година и наричано днес Международна рехабилитация, а също така и организацията ЮНЕСКО, идеята за която се родила на една конференция на Ротари в Лондон, Англия, през 1942 г.

След Втората световна война като главна цел на една агенция на Ротари, известна като Фондация Ротари, се обсъжда изграждането на един по-добър свят чрез образователни и благотворителни проекти, предвиждащи международен обмен и разбирателство. Освен с тази си дейност фондацията е известна и с това, че е една от най-големите световни организации, отпускващи стипендии за международно обучение.

По много поводи основателят Пол Харис е проявявал интерес в разработването на фонд дарения, в който да има постъпления от целия свят, които ще позволяват на практика да се осъществява важна част от международната дейност на Ротари. Фондацията Ротари официално съществува от 1928 г., когато конгресът в Минеаполис одобри и нанесе поправки на вътрешните закони на Ротари интернешънъл, за да бъде институцията под надзора на петима попечители, броят на които в края на осемдесетте години се увеличава на тринадесет.

Непосредствено след смъртта на Пол Харис през 1947 година е съставен първият план за награди на фондацията в областта на образованието в името на основателя на Ротари, който силно вярвал в четиър-

ното авеню за служба. Предоставянето на 18 стипендии на студенти от седем различни държави за учебната 1947/48 година било един успешен старт. Фондацията Ротари оттогава е напълно зависима от доброволните дарения на ротарианци и неротарианци от целия свят. Сериозен източник на финанси са вноските от по 1000 и повече щатски долара във фондацията, срещу които дарителите получават знак „Пол Харис“ (одобрен през 1957 година от попечителите на фондацията), удостоверяващ този им принос. Зна-

кът „Пол Харис“ може да се дава и на лица ротарианци и неротарианци, ако същата сума е внесена в негова чест.

През 1985 година фондацията става инициатор на една програма с невиджан досега обхват, наречена „PolioPlus Program“. По същество това е програма, чиято задача е да имунизират всички деца в света срещу паралич до 2005 година и да насърчи ваксините срещу други детски заболявания. За покриване на стойността на необходимата ваксина Ротари предприема една грандиозна кампания за набирането на 120 милиона щатски долара. Усилията в тази насока доведоха до набирането на 230 милиона щатски долара в подаръци и в брой. Този успех е ознаменуван на Международния конгрес във Филаделфия, Пенсилвания.

Ротари лидери поставят началото на така нареченото „говорящо шоу“ — телевизията, 1939 г.

Други значими програми на фондацията са: Matching Grants — стипендии, които са в подкрепа на сериозни проекти на клубовете Ротари и дистриктите; The Health, Hunger and Humanity (3-H) програма. Тази програма е изготвена, за да отбележи 75-годишнината на Ротари и да допринесе за „по-добро здраве, по-малко глад и да насърчи развитието на човека и обществото като средство, спомагащо за напредъка на международното разбиране, добра воля и мир“; програмата „Ротариодоброволци“, която субсидира ротарианци, ротарактори или бивши възпитаници на Ротари, които желаят да служат в чужда страна, която се нуждае от техните умения и програмите на Ротари за мир, които изследват решения, свързани с мира, и начини за разрешаване на конфликти чрез серии от международни срещи.

В редица страни по време на Втората световна война някои Ротари клубове се разпускат, но по-късно голяма част от тях се включват в Ротари интернешънъл. В семейството на Ротари се включват Италия (1946), Германия и Япония (1948) и Испания (1977). Клубовете в някои страни под комунистическо управление остават разформирвани до 1989 година, когато след съгласувани усилия и политически промени Ротари се появява отново в Източна Европа. През същата тази година клубове се появиха в Будапеща — Унгария, и Варшава — Полша. През 1990 година Ротари навлезе в бившия Съветски съюз, и то за първи път с учредяването на московския Ротари клуб. Настъ-

плението продължи със сформирването на клубове в Чехословакия, Югославия, бившата Източна Германия и България.

През 1994 година броят на клубовете Ротари е повече от 27 000 в 150 държави и региони, а броят на членовете е над един милион и половина.

Това е накратко историята на тази клубна организация в служба на света, осъществена идея на един млад човек, почувствал се самотен, и как през годините тя става мотивиращ фактор за служба чрез приятелство.

В своята автобиография „Моят път към Ротари“ основателят Пол Харис говори за силата на Ротари чрез метафората за пълноводна река: „Голямата река е рожба на стотици, вероятно хиляди малки поточеа и бързеи, които тичат надолу по стръмните склонове на планината, пеейки, нетърпеливи да се вляят в коритото на голямата река. Това е то Ротари. Ротари е голям благодарение на приноса на хилядите ротарианци от къде ли не!“

1939 г. — ротарианци и гости от различни клубове на среща в х-л „Ван Кърлер“ — Ню Йорк, могат да чуят и видят лидери на Ротари на първите телевизионни екрани

Г-н Р. Сабо връчва на г-н Калчо Хинов почетна грамота за организацията и провеждането на кампанията „България без детски паралич“

Конференцията в Гърция

От 28 до 30 април т. г. в гр. Кавала, Гърция, се проведе Третата конференция на дистрикт 2480 на Ротари интернешънъл. Тя премина изцяло под знака на 90-годишнината от основаването на Ротари интернешънъл, както и на девиза „Да бъдем приятели!“, избран от президента на Ротари интернешънъл за 1994/95 година Бил Хънтли.

Град Кавала е един от най-красивите градове в Северна Гърция. Със своите амфитеатрално разположени постройките и с крепостта на един от хълмовете градът прилича на Велико Търново. Ротарианците от Кавала бяха създали прекрасна организация по провеждането на конференцията, като се започне от залата на кметството, украсена подходящо за случая, информационните материали, до дребните подаръци от фирми на ротарианци, проява на внимание и уважение.

Скъп гост на ротарианците от дистрикта бе пастрезидентът на Ротари интернешънъл за 1991/92 година г-н Раджендра Сабо и неговата съпруга Уса. В своето поздравително и заключително слово към конференцията г-н Сабо — индиец по националност — с притчи и алегории обрисова отношенията между ротарианците и посочи пътищата за по-ефективна служба на обществото.

Изключително енергичният за възрастта си дистрикт гуверньор г-н Джон Цифлакос неуморно бе навсякъде през трите дни, подпомаган от председателя на организационния комитет г-н Минос Варгос.

Обширно слово произнесе и новият дистрикт гуверньор г-н Димостенис Апостолополус. Той очерта темите и главните направления на работата на бъдещия президент на Ротари интернешънъл Херберт Браун за новата ротарианска година 1995/96.

Осезателно бе и българското участие на Третата конференция в Кавала. Повече от 40 български ротарианци участваха в нейната работа, като най-многолюдна беше групата от Пловдив. Имаше представители от София, Пазарджик, Смолян, Варна, Стара Загора, както и от Белград и Нови Сад. Речи в отделните сесии произнесоха г-н Калчо Хинов — представител на Ротари интернешънъл за България, който запозна присъстващите с проведената кампания по имунизирането на българските деца срещу детски паралич, и г-н Наско Начев — президент на Ротари клуб — Пловдив, по програмата за обмен на младежи между двете страни. И двамата засегнаха въпроса за ускоряване на създаването на нови клубове и чартирането на отдавна работещите такива на територията на България.

Тържествено премина официалната вечеря в края на втория ден. Емоционалният градус бе повишен от децата от Смолян и Кавала, които с танците си предизвикаха много аплодисменти сред присъстващите.

Голяма част от присъстващите гости на конференцията в свободния следобед на третия ден разгледаха и остров Тасос, който е на час и половина път с ферибот от Кавала.

Така премина Третата конференция на дистрикт 2480. Срећнаха се стари приятели и се създадоха много нови запознанства.

Наско Начев,
Ротари клуб — Пловдив

Списък на чартираните Ротари клубове в България и координати за връзка*

Представител на Ротари интернешънъл за България
Калчо Хинов — тел. 02/ 46 45 37
Адрес: София 1124,
ул. „Цар Иван Асен II“ № 86 А
Инимекс Холдинг

1. Ротари клуб — София
Президент — Димитър Стефанов,
тел. 02/ 62 52 446
Секретар — Цвятко Кадийски
тел. 02/ 88 57 83
Седмична среща: понеделник
от 13.00 ч. в хотел „Витоша“

2. Ротари клуб — Пловдив
Президент — Наско Начев,
тел. 032/ 22 23 96, факс 22 87 70
Адрес: Пловдив 4000,
ул. „Ц. Лавренов“ 10
Секретар — Константин Маджаров,
тел. 032/ 22 88 09
Седмична среща: четвъртък
от 18.30 ч. в хотел „Санкт Петербург“

3. Ротари клуб — Бургас
Президент — Стефан Аладжов,
тел. 056/ 4 17 62, факс 4 28 26
Адрес: Бургас 8000,
ул. „Княз Батенберг“ № 3, п. к. 180
Секретар — Стоян Пантов
Седмична среща: понеделник
от 18.00 ч. в хотел „България“

4. Ротари клуб — Варна
Президент — Недялко Неделчев,
тел. 052/ 25 31 36, 24 20 29,
факс 052/ 25 51 29
Адрес: Варна 9000, ул. „Драгоман“ № 1
Секретар — Красен Кралев,
тел. 052/ 22 13 09
Седмична среща: понеделник
от 18.00 ч. в грандхотел „Варна“

5. Ротари клуб — Стара Загора
Президент — Стефан Терзиев,
тел. 042/ 5 30 88, факс 042/ 5 40 11
Адрес: Стара Загора 6000,
ул. „Цар Шишман“ № 64
Секретар — Митко Христатиєв,
042/ 2 75 19
Седмична среща: понеделник
от 18.00 ч. в хотел „Верея“

6. Ротари клуб — Русе
Президент — Георги Захариєв,
тел. 082/ 23 29 19
Секретар — Кирил Киров,
тел. 082/ 22 54 70, 27 61 96,
факс 22 67 13, 22 54 70
Адрес: Русе 7000,
п. к. 32
Седмична среща: понеделник
от 19.00 ч. в ресторант „Потсдам“

7. Ротари клуб — Смолян
Президент — Велко Брънчев,
тел. 0301/ 2 48 38,
факс 0301/ 2 51 22
Адрес: Смолян 4700,
бул. „България“ № 9
Секретар — Ангел Неделчев
За връзка: инж. Георги Пампоров,
тел. 0301/ 2 88 55, факс 0301/ 2 88 54
Седмична среща: понеделник
от 18.00 ч. в хотел „Смолян“

8. Ротари клуб — Пазарджик
Президент — Костадин Зяпков
Секретар — Малин Комсийски
За връзка: г-н Коев,
тел. 034/ 3 18 74, факс 034/ 3 18 11
Седмична среща: сряда
от 18.00 ч. в хотел „Елбрус“

9. Ротари клуб — Габрово
Президент — проф. Тотьо Пантев
Секретар — Кольо Дамянов,
тел. 066/ 2 46 89,
факс/ 066/ 2 09 77
За кореспонденция:
инж. Петър Цанков,
ул. „Възраждане“ № 3,
тел. 066/ 2 67 55, факс 2 69 44
Седмична среща: вторник
от 18.00 ч. в хотел „Балкан“

10. Ротари клуб — Плевен
Президент — Иван Бочуков,
тел. 064/ 2 11 94
Секретар: Емил Попов,
тел. 064/ 5 31 06, факс 5 60 41
Адрес: Плевен 5800,
Хотел „Сторгозия“
Седмична среща: понеделник
от 18.00 ч. в ресторант „Централ“

Актуална информация

1. Ротари накратко: Ротарианци в света

	1 200 170
Клубове	27 260
Дистрикти	506
Страни	150
Географски райони	34

Ротаракт

Клубове:	4 941
Членове:	113 643
Държави:	69

Интеракт:

Клубове:	2 396
Членове	52 712
Държави:	69

Полио Плюс

Страни без детски паралич:	143
----------------------------	-----

2. Предстоящи конгреси на Ротари интернешънъл:

Ница, Франция, 11—14 юни 1995

Калгари, Алберта, Канада, 23—26 юни 1996

Глазгоу, Шотландия, 15—18 юни 1997

Индианаполис, Индиана, САЩ, 14—17 юни 1998

Сингапур, Сингапур, 13—16 юни 1999

Източник: *The Rotarian* (бр. 166/май 1995)

*Актуализирана информация за новата ротарианска година очаквайте в следващия брой.

Списанието
е отпечатано
в печатница:

Партньор на Вашето бъдеще!

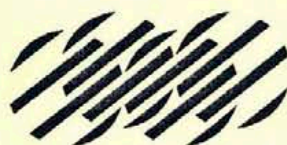
Банки Инвестиции Пари®

Всичко за българските банки
и финансови институции
на български и английски език.
Една уникална възможност
да се информирате
за вашите партньори в страната.

АЛМАНАХ

Пловдив 4000, ул. „Ц. Лавренов“ 10, тел. 032/ 22 50 82, факс 032/ 22 87 70
София 1000, ул. „А. Кънчев“ 5, тел. 02/ 80 64 35, факс 02/ 81 63 52

БЪЛГАРИЯ БЕЗ ДЕТСКИ ПАРАЛИЧ

PolioPlus

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО
РОТАРИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ
МЕЖДУНАРОДНА ЗДРАВНА ОРГАНИЗАЦИЯ - УНИЦЕФ

СГО

